

Visul de Paște

A fost odată ca niciodată o fată cuminte și frumoasă, singură la părinți și înconjurată de multe animale pe care le iubea. Ella, căci așa se numea fata despre care povestim, își petrecea fiecare zi în compania câțelului, a pisicii, a găinușelor din curtea casei sale.

Într-o după-amiază, mama a chemat-o pe Ella să o ajute la vopsitul ouălor pentru Paști, sărbătoare ce se celebra a doua zi. Ella a venit cu mult entuziasm și a vopsit câteva ouă roșii. Apoi, i-a venit o idee:

- Mamă, cum ar fi să vopsim ouăle cu ciocolată!

Mama a rămas uimită și a răspuns:

- Ne va aduce Iepurașul destule ouă de ciocolată!

- Niciodată acestea nu vor fi suficiente! a răspuns Ella râzând. Știi că sunt preferatele mele!

După ce a ajutat-o pe mama și la alte treburi prin gospodărie, seara, Ella a căzut în lumea viselor foarte repede... Nu înainte însă de a pregăti lângă patul ei un coșuleț cu iarbă proaspătă, în care Iepurașul să îi lase multe ouă de ciocolată.

În visul care a pus stăpânire pe fetiță, se făcea că acesta era Prințesa Tărâmului de Ciocolată. Locuia într-un castel din ciocolată neagră, cu acoperișul din ciocolată albă și întregul mobilier al castelului din ciocolată cu lapte. Locul preferat al Prințesei era grădina din spatele castelului, în care pomii erau din ciocolată cu alune, iar florile din ciocolată cu căpșuni. Peste tot găseai câte o buchiță din dulcele desert, iar aerul era încărcat de aroma dulce a acestuia.

Plimbându-se pe aleile grădinii, într-o zi, Prințesa a zărit un ou de ciocolată deosebit: era îmbrăcat în foiță de aur și bătut cu pietre prețioase care îi luau ochii cu strălucirea lor. Fără să bănuiască nimic rău, Prințesa a luat oul de jos și l-a dus în camera ei. Când Prințesa a așezat oul pe dulap, a apărut brusc în fața ei o femeie supărată, care a acuzat-o că a vrut să îi fure oul prețios. Această femeie era chiar vrăjitoarea ce locuia la marginea Tărâmului de Ciocolată. Drept pedeapsă pentru fapta de care o acuza pe Prințesă, vrăjitoarea a transformat-o pe aceasta într-un iepuraș. Înainte de a pleca, vrăjitoarea a spus:

- Doar atunci când vei ajunge la ușa mea și vei trece cele trei încercări la care te voi supune, vei putea redeveni cea care ai fost până acum!

Supărată, Prințesa-Iepuraș a început să plângă și a încercat mai multe giumbușlucuri prin care credea ea că va scăpa de vrajă: s-a dat peste cap de trei ori, a sărit de pe masă, s-a tras

de șapte ori de fiecare ureche, și-a smuls nouă fire de păr din codiță, dar nu a reușit să rupă vraja.

Dându-și seama că așa nu va rezolva nimic, a pornit la drum spre casa vrăjitoarei, luând cu ea oul de ciocolată. Dar, fiind micuță și Tărâmul de Ciocolată foarte întins, drumul a fost lung și obositor. După ce a călătorit peste mări și țări și a mâncat mai multe legături de morcovi decât știa să numere, a ajuns în final într-o pădure întunecoasă, cu copaci golași, în mijlocul căreia se afla o casă maro, dărăpănată, sinistră. Era chiar casa vrăjitoarei. Prințesa – Iepuraș a bătut la ușă, iar când vrăjitoarea a deschis, aceasta s-a mirat de îndrăzneala micuței vietăți.

- Ce cauți aici? a întrebat foarte nervoasă vrăjitoarea.
- Am venit să mă transform înapoi în prințesă! a zis curajoasă Prințesa-Iepuraș.
- Ha! Ha! Ha! Auzi la ea! Să o transform înapoi! Păi pentru asta, trebuie să treci peste cele trei încercări pe care ți le dau eu! Ești de acord?

- Sigur! Mă voi descurca fără probleme!
- Bine, atunci! a zis vrăjitoarea. Prima încercare este aceea de a traversa un câmp plin cu ouă uriașe din ciocolată topită. Ne vedem dincolo! a râs vrăjitoarea.

Prințesa-Iepuraș a pornit la drum. Cum reușea să treacă un ou, aluneca înapoi alte trei. Și tot așa, până când a scăpat oul prețios al vrăjitoarei pe care îl luase cu ea în călătorie. Acesta, spărgându-se, a scos la iveală trei obiecte: o bucată de aripă de fluture, un ghemotoc din fire de păr luminos și o pană colorată. Luând în mână prima dată o bucată de aripă, Prințesa-Iepuraș s-a uitat cu uimire la ea. Deodată, lângă ea a apărut un fluture-albină: avea corpul de albină și aripile multicolore de fluture.

- M-ai chemat, draga mea? a întrebat fluturele-albină. Ai nevoie de ajutor?
Uimită, Prințesa-Iepuraș i-a povestit la ce probă este supusă, iar acesta a hotărât să o ia în zbor până la marginea câmpului din ouă de ciocolată topită. La despărțire, s-au îmbrățișat și au promis că vor rămâne prieteni.

Vrăjitoarea nu a fost prea bucuroasă de revederea cu Prințesa-Iepuraș și a încercat să îi dea o a doua probă mai grea.

- Pentru a doua încercare, trebuie să le faci fetelor mele câte un cadou, un lucru pe care nu l-au mai primit niciodată și care le-ar bucura.

De unde să știe Prințesa-Iepuraș ce să ofere unor fete de vrăjitoare? S-a tot gândit, s-a tot frământat și, la un moment dat, a început să deșire ghemotocul de fire luminoase găsit în oul prețios al vrăjitoarei. Iată că în fața ei apare un alt personaj fantastic: un pisi-licurici – o pisică mare cu blana formată din mii de licurici.

- M-ai chemat, draga mea? a întrebat pisi-licuriciul. Ai nevoie de ajutor?

Învățată deja de la prima probă, Prințesa – Iepuraș și-a dat seama că de aici va veni ajutorul ei. Așa că i-a spus pisi-licuriciului necazul prin care trecea. Acesta a promis că o ajută, dar are nevoie de o noapte. S-a strecurat în casa vrăjitoarei sub forma unei pisici flămânde și, prefăcându-se că doarme la picioarele fetelor, a ascultat ceea ce acestea vorbeau.

- Mi-ar plăcea tare mult dacă aș primi vreodată o floare roz! a spus prima fată. De fiecare dată mama ne dă cadouri de care nu avem nevoie, așa că eu tare mi-aș dori ca cineva să îmi dea o simplă floare roz!

- Da, ai dreptate! a intervenit și cea de-a doua fată. Niciodată nu primim ce ne dorim. Eu, de exemplu, visez la un brăduț micuț în fața casei noastre.

Auzind dorințele fetelor, pisi-licuriciul s-a ridicat și a ieșit din casa vrăjitoarei și s-a dus glonț la noua lui prietenă. Aflând ce cadou le poate face fetelor vrăjitoarei, Prințesa-Iepuraș a și pornit în căutarea acestora. Dimineața, când vrăjitoarea a ieșit din casă împreună cu fetele ei, acestea au fost foarte fericite să găsească exact ceea ce și-au dorit.

Singura care nu se bucura era chiar vrăjitoarea, pentru că și-a dat seama că are de a face cu o fată foarte inteligentă, care e posibil să o învingă.

- Să vedem dacă te descurci și cu ultima încercare! a strigat supărată vrăjitoarea. Acum trebuie să mă surprinzi pe mine! Adu-mi ceva bun-bun de mâncare, ceva ce nu am mai mâncat până acum.

Prințesa-Iepuraș a început să se gândească la tot felul de mâncăruri, care mai de care mai sofisticate și mai pretențioase. Dar și-a dat seama că nu are cum să facă acele bucate, pentru că nu știe atât de bine să gătească. S-a oprit asupra felurilor de mâncare pe care le făcea împreună cu mama ei acasă și a ales dintre toate să facă o pască moale, cu brânză dulce, așa cum obișnuia să mănânce la masa de Paști. Știa că mai are un obiect nefolositor din oul prețios, și anume, pana colorată. A luat-o și a mișcat-o în vânt. Imediat a apărut în fața ei o găinușă maronie, dolofană și vorbărească.

- M-ai chemat, draga mea? a întrebat găinușa. Ai nevoie de ajutor?

- Da, aș avea nevoie de ouă proaspete și puțină brânză dulce, a răspuns Prințesa-Iepuraș.

- Se rezolvă! Eu și suratele mele facem niște ouă tare bune, iar vacuța de la ferma la care locuiesc te poate ajuta cu brânză.

Zis și făcut! Ca prin farmec, toate lucrurile necesare au apărut în fața Prințesei-Iepuraș care s-a pus pe treabă și a copt o pască minunată.

Prezentându-se în fața vrăjitoarei, aceasta a râs la început de felul de mâncare pe care Prințesa-Iepuraș a ales să i-l servească. Dar, cu fiecare îmbucătură în plus, se vedea pe fața ei că este impresioanată. La final, s-a declarat învinsă și a spus:

- Nu mă așteptam să treci cu bine toate probele! O ființă atât de mică nu credeam că are atâta ambiție și curaj! Acum, nu pot decât să mă țin de cuvânt și să rup vraja.

Nici nu a apucat să clipească Prințesa-Iepuraș și vraja era deja ruptă. A revenit la chipul ei drăgălaș și a pornit înapoi spre castelul părinților ei. Drumul nu a mai durat atât de mult ca la început, pentru că prietenul ei fluturașul-albină a dus-o în zbor. A fost foarte fericită să își revadă castelul de ciocolată și pe cei dragi. Obosită de toate prin care a trecut, Prințesa s-a culcat.

De undeva de departe parcă, auzea pe cineva vorbind:

- Ella! Ella! Haide, trezește-te! E dimineața de Paști! A venit Iepurașul cu multe ouă de ciocolată! Haide, trezește-te, somnoroaso!

Ella a deschis ochii și încerca să își dea seama unde se află. Unde a dispărut castelul de ciocolată? Unde e grădina castelului? Unde e vrăjitoarea? Dar noii prieteni, fluturele-albină, pisi-licuriciul și găinușa dolofană? Și-a dat seama că totul a fost doar un vis fantastic, care a purtat-o într-o aventură minunată!

Ridicându-se din pat, Ella s-a alăturat familiei sale la masa de Paști și s-a bucurat de foarte multe ouă de ciocolată îmbrăcate în foiță aurie.